

Indvirkning, som vilde være en Ubillighed imod de andre Landsdele, og som en Folge deraf være en Mangel ved Forsfatningens Gyldighed, naar den engang kommer istand. Jeg skal ikke nærmere gaae ind paa at sammenholde de Forslag, der ere stillede med Hensyn til disse Fordringer; jeg troer ikke, at Tiden nu er vertil; men jeg skal kun bemærke, at jeg har ifinde at stemme for Fleertallets Forslag og imod alle Ændringsforslagene, muligvis med Undtagelse af det under Nr. 52. Jeg savner nemlig den Grund, som skulde bevæge mig til at fravige Fleertallets Forslag, den nemlig, at det enten var vist, at der ikke kunde komme en Overenskomst tilstede med Regjeringen, hvilket jo endnu ikke er givet, eller ogsaa, at Regjeringen havde paapeget et bestemt Forslag, som den vilde gaae ind paa som et Slags Forlig. Da jeg har Ordet, skal jeg dog tillade mig en Bemærkning med Hensyn til den Mangel paa Tillid til Ministeriet, man har støttet paa den Naade, hvorpaa Forsfatningen var givet i Hertugdømmerne. Jeg for mit Vedkommende kan ikke skjønne, at heri indeholdes nogen Grund til Mistillid. At der i Hertugdømmerne er indført Klassevalg, anseer jeg for at være en nødvendig Folge af Kundgjørelsen af 28de Januar, ved hvilken Regjeringen jo ogsaa er bunden, og som kræver en Udvikling af Stænderforsfatningen i Hertugdømmerne. Det forekommer mig, at det er en Selvsølge heraf, at Valgene i Hertugdømmerne maatte blive stænderfeste eller Klassevalg, og at man ikke deraf kan slutte Noget til Regjeringens Hensigt i andre Henseender.

Forsaa vidt der endvidere er anket over, at der heller ikke er givet Slesvig en saa stor Frihed som Kongeriget, saa troer jeg heller ikke, at denne Anke er grundet; thi det er klart, at det ingenlunde vilde have været til Fordeel for de danske Slesvigere, om Slesvig allerede nu havde faaet en saadan Frihed som Kongeriget. Det forekommer mig, at en saadan Frihed i det nærværende Dieblit, hvor de nationale Partier staae saa stærkt imod hinanden i Slesvig, vilde være bleven misbrukt til et Majoritetstyranie, og jeg troer saaledes, at det er til Fordeel for de

danske Slesvigere, at Regjeringen for Diebliffet har forbeholdt sig nogen Myndighed til at raade Bod paa Sligt, hvis det skulde indtræde.

Monrad: Turde jeg spørge den ærede Formand, om ikke det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 46, er taget tilbage?

Formanden: Jo!

Monrad: Jeg skal tillade mig at yttre mig om forskellige af de stillede Ændringsforslag og deriblandt ogsaa om det, som jeg har været med at stille. Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 44 af det tredje Mindretal, har jeg endel af de samme Betæneligheder, som med Hensyn til det under Nr. 46 stillede, men nu frasaldne Forslag. Det hedder nemlig i dette Ændringsforslag: „denne Kongeriget Danmarks særlige Grundlov træder istedetfor Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849, saasnart Kongen har givet Forsfatningsloven for det danske Monarchies fælles Anliggender, hvilken dog maa have været meddeelt den nyvalgte Rigsdag, der bliver at sammenkalde“ osv. Det forekommer mig ikke heraf at fremgaae med tilstrækkelig Klarhed, at Fællesforsfatningen ikke kan blive givet, inden den har været meddeelt den danske Rigsdag. Jeg tvivler vistnok ikke om, at dette Sidste ikke er de ærede Forslagsstilleres Hensigt, at de ingenlunde ville have, at Fællesforsfatningen skal kunne gives, inden den har været meddeelt Rigsdagen; men dette forekommer mig dog, som sagt, ikke tilstrækkelig klart at fremgaae af Forslaget. Skulde det mod Formodning være Forslagets Hensigt at give Regjeringen en saadan Bemyndigelse, da vilde jeg have den samme Betænelighed ved dette Forslag, som med Hensyn til Forslaget under Nr. 46, den nemlig, at derved fremkommer en indre Modsigelse; thi vi kunne ikke paa eengang sige, at Kongen skal give Fællesforsfatningen, og tillige lade det staae hen, hvortidt de nødvendige Forandringer i Grundloven skulle skee, eller ikke. Idet samme Dieblit at Fællesforsfatningen bliver givet, i samme Dieblit maae ogsaa Forandringerne i Grundloven foregaae. Jeg har ogsaa en anden Betænelighed med Hensyn til dette Forslag, og det er den, at, naar Fællesforsfatningen derefter meddeles Thinget, og vi